

# Henri Kley



Laat mij u vertellen over mijn vader, de kunstenaar Henri Kley. Hij was een zeer begaafd schilder met een passie voor de natuur en een heel eigen kijk op de wereld om hem heen.



We zijn nooit rijk geworden van mijn vaders kunstwerken; we konden er vaak niet eens van rondkomen. Ik kan mij nog herinneren dat hij een fraaie antieke kast in stukken sloeg om de kachel mee te stoken. We hadden weliswaar een mooi stukje grond met veel bomen daarop, maar mijn vader vond dat je geen levende bomen moest kappen als je nog dood hout in huis had. Een deel van onze zolder is zo ook beetje bij beetje in vlammen opgegaan.

Prachtige expressionistische schilderijen, tekeningen en grafieken maakte mijn vader. Koningin Wilhelmina heeft nog twee van zijn schilderijen gekocht. Daar was hij bijzonder trots op. Een vriend van mijn vader verkocht veel van zijn werk vanaf zijn groentekar waarmee hij rondreed. Zo zijn er zeker honderd werken verkocht. Maar als mijn vader iemand niet mocht dan verkocht hij zijn schilderij niet. Zo wilden ambtenaren van de gemeente Apeldoorn een keer een schilderij van hem kopen als afscheidscadeau aan de scheidend burgemeester. Er werd maar liefst 1200 gulden geboden. Mijn vader heeft dat schilderij toen voor 25 gulden aan zijn vriend verkocht om ervoor te zorgen dat de burgemeester het niet in handen kreeg. Die had zich immers nog nooit op één van zijn exposities vertoond!

Nee, mijn vader schilderde niet voor het geld, maar vanuit zijn passie voor de natuur. Daarvoor klom hij zelfs naar de toppen van de Pyreneeën en reisde hij naar Lapland. Als er geen geld was voor schildersdoek, dan gebruikte hij houten panelen of zelfs zachtboard. Die kreeg hij van mensen en be-



drijven uit het dorp. Het maakte hem niet zo veel uit waarop hij schilderde, hij deed het altijd vol overgave. Een gevoelsmens en op meer dan één manier expressionist. In 1977 stierf hij.

Nu, bijna dertig jaar later, heb ik een stuk van mijn land moeten verkopen. Het land dat mijn vader mij naliet aan de Dalenk in Loenen. Net als mijn vader kan ik niet zo goed met geld omgaan. Ik heb alleen nog mijn kleine boomkwekerij, mijn huisje en mijn katten. Die katten zijn alles voor mij. Ik zorg goed voor ze, hoewel ze vaak ziek zijn en er ieder jaar weer veel jongen geboren worden. Een dierenarts kan ik niet betalen. Het zijn er inmiddels een stuk of dertig. Ik slaap daarom niet meer in mijn eigen huis, maar bij een vriendin in Dieren. Wie er voor mijn katten zorgt als ik er straks niet meer ben, dat is mijn grootste zorg.

In 2006 overleed Francine 'Fransje' Kley.